

riets Side. Jeg nævner, som sagt, disse Punkter enten som Grundlag for Udtalelser fra det ærede Udvalgs Side eller eventuelt som Gjenstand for nærmere Forhandlinger med det ærede Udvalg.

Winther: Underændringsforslaget under Nr. 2 til § 2, der gaar ud paa, at der efter „1873“ i sidste Linie af Litra c skal sættes Punktum, og at Ordet „og“ samt Litra d skulle udgaa, har for mit Vedkommende en meget stor Betydning ligeoverfor denne Lov. Det er min Mening, at efter som Landets almindelige Brandforsikring er den, der omfatter de fleste af de her i Landet værende Bygninger, har det meget liden Betydning, at man kommer til at oprette Forsikringer som dem, her tilsigtes, naar der vedbliver at være de samme Panstelheder ved at udtroe af Landets almindelige Brandforsikring, som der hidtil har været. Saafarnt der ikke sker en Forandring heri, er det efter min Mening aldeles ligeegyldigt, om denne Lov kommer ud eller ikke; idemindste sætter jeg isaaald ingen videre Pris paa, at den kommer ud. Jeg skal iøvrigt bemærke, at selv om dette Litra d gives den Fortolkning, som i Dag er fremkommen fra den ærede Ordspører, og med Hensyn til hvilken den ærede Minister sagde, at han ikke kunde have Noget imod, at dette Punkt blev staaende, naar det var at forstaa saaledes, kan det dog, forsaavidt man oerhovedet vil have denne Lov, efter den Praxis, som man hidtil har haft, have en lille Betydning, at det bliver staaende. Der er nemlig blevet gjort gjældende fra forskjellige Branddirektørs Side, at man skulde skaffe Attest for, at det, som man tilskrev dem om, at en Mand var bleven indtegnet i Foreningen, virkelig var Tilfældet. De have, kort sagt, ikke villet tro det, som man tilskrev dem. Jeg har f. Ex. været i det Tilfælde at have tilsendt en Branddirektøren af Notarius publicus attesteret Erklæring fra en Panthaver, som gav Lilladelse til, at Bygningen, hvori han havde sine Midler staaende, maatte ufslettes, uden at man i hvert enkelt Tilfælde behøvede at henvende sig til ham; men dette har vedkommede Branddirektør ikke villet tro, fordi det var et Astryk, og fordi jeg og en anden Mand havde underskrevet, at dette Astryk var overensstemmede med det, som Notarius publicus havde underskrevet. Naar man ser, at det kan gaa saa vidt med en Branddirektørs Vantro, saa kan det paagjældende Punkt jo ganske vist faae en lille Betydning, selv om det indskrænkes til at betyde det, som den høitærede Minister mente at kunne lade gaa. Iøvrigt er det min Mening, at det ikke behøves; thi eet Vidnesbyrd er der dog, som formodentlig selv den mest vantro Branddirektør maa tage for gode Varer, og det er, naar jeg fra min Forening sender ham en Police for, at den Vedkommende er indtegnet til Forsikring fra den og den Dato under Forudsætning af, at

han bliver udslettet af Landbygningernes almindelige Brandforsikring. Dette skulde jeg tro, at man ikke kan kassere, og forsaavidt behøves heller ikke Punkt d. Jeg vilde kun sige dette Par Ord, fordi jeg troede, at man kunde faae noget Mere ud af denne Lov, nemlig faae andre Foreninger satte paa den samme Fod som den almindelige Brandforsikringsforening for Landbygninger — dens Navn erindrer jeg i Diebliffet ikke tydelig — saaledes at en isølge denne Lov oprettet Forening skulde have i enhver Retning den samme Gyldighed som den nævnte Forening, og saaledes ogsaa deres Formands Erklæringer den samme Betydning, som man maa tillægge Erklæringer, der komme fra Direktørerne for den almindelige Brandforsikringsforening for Landbygninger. Naar dette derimod ikke er Tilfældet, saa tror jeg at det er temmelig ligegyldigt om denne Lov kommer ud eller ikke, idemindste sætter jeg da ikke nogen Pris derpaa. Jeg havde opfattet den ærede Ordspører, som om han troede, at Affattelsen af Punkt d i § 2 havde en saadan Betydning, at man kunde blive fri for en hel Del af de temmelig iretsigende Indsigelser, som tidligere ere bleve fremsatte fra Bestyrelsen for Landbygningernes almindelige Brandforsikringsforening, men naar dette falder bort, saa ser jeg ikke, at der er noget Videre ved Sagen at gjøre. Naar denne Fortolkning af Litra d ikke kan komme til at gjælde, saa er det mig ganske ligegyldigt, om denne Lov bliver vedtagen eller ikke.

Ordspøreren (Alberti): Hvad angaar det første Underændringsforslag, som den ærede Minister her har tilset til Udvalgets § 1, nemlig at der i § 1 skulde indstyes et Lillag om, at enhver Forening altid skal have forholdsmaessige Laxter for de forskjellige Arter Eienomme, der kunne indtegnes deri, da er jeg af den Formening, at enhver Forening af sig selv er opfordret til at have saadanne Laxter, ellers vil den ikke være istand til at vinde Opinionen for sig. Jeg kan heller ikke have Noget imod, at dette Lillag indstyes i Paragrafen. Iøvrigt har Udvalget med Hensyn til saadanne enkelte Ting ment, at Ministerens Ret til at faae Vedtægterne ændrede ligger i den almindelige Regel, der indeholdes i Loven, nemlig at Vedtægterne ikke maa indeholde Noget, som kan være til Hindring for Stadsfæstelsen. Naar altsaa en Forening kommer for at faae Vedtægter stadfæstede, som kunne anses for i et eller andet Punkt at være mindre hensigtsmaessige, saa har Udvalget troet, at en Forhandling mellem den stiftede Forening og Ministeren vilde være tilstrækkelig til at fjerne det Uheldige i Vedtægterne. Derimod maa jeg ligeoverfor det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og overfor Ministerens Fastholden af sit Forslag om, at Affnit d i § 2 skal udgaa, hvilket Punkt bestemmer, at en stad-